או "פן" או "אל", אינו אלא לא תעשה]. הא למדת, ששמירת המקדש היא מצות עשה, וביטול שמירתו היא עבירת לא תעשה!

ומצות שמירתו היא, שיהיו הכהנים שומרים אותו מבפנים(4), והלויים שומרים אותו מבחוץ(5)! [רמב"ם, ריש פרק ח' מהלכות בית הבחירה].

א. בשלשה מקומות היו **הכהנים שומרים בבית המקדש.**

א. ב**בית אבטינס**, ששם היתה לשכת מפטמי הקטורת.

ב. ב**בית הניצוץ**, הקרוי כן, משום שהיה בנוי כמין אכסדרה הפתוחה מרוח אחת, והיו מנצצין בו ניצוצי חמה. [רא"ש].

ג. ב**בית המוקד**, הקרוי כן, משום שהיו בו תמיד מדורות גדולות, בשביל שיתחממו בהן הכהנים שהיו מהלכין ברגל יחפה(6).

בבית אבטינס ובבית הניצוץ היו "עליות", שהיו בנויות [בחלקן] מעל לאויר העזרה(7). ושם היו שומרים הכהנים. והטעם שהיו

דשמרו רק בלילה. והרי מדמינן ליה לפלטרין של מלך, והתם איכא שומרים גם ביום. מנחת חינוך שם.

וכתב הרש"ש בריש מסכת מדות שהמקור לזה הוא מכך שעצם דין שמירה במקדש ילפינן משמירתם של אהרן ובניו במשכן, כדאיתא לקמן. ובהכרח שאהרן ובניו לא שמרו ביום אלא בלילה בלבד. שהרי ביום היו צריכים לעבוד. ולא היו אז כהנים אחרים מלבדם.

ולטעם המובא לעיל, שמטרת השמירה היא למנוע כניסת זר למקדש, נוהגת השמירה אף ביום. ליקוטי הלכות.

4. והאבני נזר שם, כתב להוכיח מדברי הרמב"ם בפרק ג מכלי המקדש, ששמירה זו נחשבת לעבודה.

וכן מוכח מהא דמשמע מדברי הרמב"ם והמשנה למלך, שהשמירה היתה נעשית בבגדי כהונה.

אלא דמדברי הרא"ש והמפרש במתניתין, דסברי דהשמירה היתה על ידי קטנים, מוכח דלאו עבודה היא.

אכן בשמירת הלויים, נראה מדברי הרמב"ם שעבודה היא. דכתב בפרק ג מכלי המקדש הלכה ב: עבודה שלהם, שיהיו שומרין את המקדש!

ומשמע, דמלבד מצות שמירת מקדש, עבודת הלוים היא. כתבי הגרי"ז.

והמנחת חינוך שם בפשיטות, דלאו עבודה היא, ולכן היא כשרה אף בכהנים בעלי מומין.

5. ובחינוך שם איתא, "שנצטוו הכהנים והלויים לשמור המקדש **וללכת סביבו** תמיד". וכן משמע מהרמב"ם במנין המצוות, שכתב "שלא להשבית השמירה **מסביב** למקדש". ובפירוש המשניות בפרק ה משקלים כתב להדיא "שומרין סביב למקדש ומקיפין אותו".

6. כן פירש רש"י ביומא טו. ורבינו חננאל פירש, שמשם היו נוטלין אש למזבח. והיתה שם אש תמיד כדי להדליק ממנה את האש שעל המזבח אם תכבה. שאף על פי שאש ירדה מן השמים, מצוה להביא מן ההדיוט.

7. ואף דאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד, העליות לא נתקדשו בקדושת עזרה. ולפיכך הותרו הכהנים לישב ולשמור שם. מפרש.

והביא הראב"ד משם רבי שמואל חסיד, שבנו עליות אלו בשביל שיוכלו השומרים לשבת שם.